

UZASADNIENIE

pkt 2 wyroku Sądu z 21 lutego 2024 r.

I. Przebieg postępowania

1. Dnia 6 października 2022 r. (data stempla pocztowego, k. 9), powód (...) Fundusz (...) (dalej również (...)) wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w ramach elektronicznego postępowania upominawczego powództwo przeciwko (...) S.A z siedzibą w W. o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwot 18.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 6 października 2022 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 1.166,39 zł tytułem skapitalizowanych odsetek naliczonych od należności głównej wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 6 października 2022 r. do dnia zapłaty.

2. **Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2022 r.** Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu i utraty mocy nakazu zapłaty z dnia 26 października 2022 r. umorzył postępowanie w całości oraz stwierdził, że każda ze stron ponosi koszty procesu związane ze swym udziałem w sprawie.

3. **Pozwem z dnia 7 marca 2023 r.** powód (...) wniósł do Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie pozew przeciwko (...) S.A z siedzibą w W. o zasądzenie na jego rzecz kwoty 19.166,39 zł wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie w wysokości określonej w 481 § 2 k.c. liczonymi od dnia 6 października 2022 r. do dnia zapłaty. Wniósł także o zwrot kosztów procesu w postaci uiszczonej opłaty od pozwu, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz o zwrot kosztów procesu w postaci uiszczonej opłaty od pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym oraz kosztów zastępstwa procesowego z tytułu postępowania zainicjowanego wniesieniem tego pozwu na podstawie art. 505³⁷ § 2 k.p.c. , a także wniósł o zwrot odsetek ustawowych za opóźnienie od zasądzonej kwoty tytułem zwrotu kosztów procesu zgodnie z art. 98 § 1¹ k.p.c.

II. Ocena prawna

4. Podstawę prawną wychodzenia z żądaniem zwrotu wszelkich kosztów sądowych poniesionych w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód upatruje w przepisie art. 505³⁷ § 2 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem w sytuacji, gdy w terminie trzech miesięcy od dnia wydania postanowienia o umorzeniu elektronicznego postępowania upominawczego powód wniesie pozew przeciwko pozwanemu o to samo roszczenie w postępowaniu innym niż elektroniczne postępowanie upominawcze, skutki prawne, które ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa, następują z dniem wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym. **Na żądanie stron sąd, rozpoznając sprawę, uwzględni koszty poniesione przez strony w elektronicznym postępowaniu upominawczym.**

5. Na gruncie tego przepisu pojawiło się wiele orzeczeń traktujących o zasadach przyznawania kosztów poniesionych w elektronicznym postępowaniu upominawczym w wyroku wydanym po przeprowadzeniu postępowania sądowego. Znaczna część orzeczeń na gruncie tego przepisu dotyczy zwrotu bądź zaliczenia opłaty uiszczonej w EPU na poczet opłaty od pozwu. Rozpoznając sprawę, sąd – na żądanie stron – **uwzględni koszty poniesione przez strony w EPU (art. 505⁽³⁷⁾ § 2 zd. 2 KPC).** Innymi słowy, koszty procesu poniesione przez stronę w umorzonym EPU zostaną na jej żądanie rozliczone w procesie wszczętym w warunkach określonych w art. 505⁽³⁷⁾ § 2 zd. 1 KPC, tj. według ogólnych zasad ponoszenia kosztów procesu (art. 98–110 KPC) (T. Szanciło (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Art. 506–1217. Tom II. Wyd. 2, Warszawa 2023).

6. Niezasadny jest wniosek zgłoszony przez pełnomocnika powoda, by koszty zastępstwa procesowego liczyć dwukrotnie – oddzielnie w elektronicznym postępowaniu upominawczym oraz w ramach niniejszego procesu z uwagi

na to, że, pod pojęciem "kosztów poniesionych przez strony w elektronicznym postępowaniu upominawczym" należy rozumieć faktycznie poniesione, wyłącznie w celu prowadzenia rzeczowego postępowania, koszty. Te zaś sprowadzają się w rzeczywistości do opłaty sądowej od pozwu, albowiem postępowanie wszczęte po wydaniu postanowienia o umorzeniu elektronicznego postępowania upominawczego stanowi swoistą kontynuację wcześniejszego. Nie można również tracić z pola widzenia faktu, iż z uwagi na konieczność zachowania tożsamości roszczeń, warunkującej możliwość skorzystania z instytucji uregulowanej w art. 505³⁷ § 2 k.p.c., w znacznym stopniu ograniczona jest modyfikacja żądań i twierdzeń zawartych w pozwie, prowadząc de facto do powtórzenia treści przedstawionych w ramach elektronicznego postępowania upominawczego. Powyższe prowadzi do wniosku, iż żądanie przyznania dwukrotnego wynagrodzenia dla profesjonalnego pełnomocnika pozostaje nie tylko w sprzeczności z zapisami k.p.c., ale nie mieści się w pojęciu kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw w rozumieniu art. 98 § 2 k.p.c. Przedmiotowemu żądaniu sprzeciwiały się również w ocenie Sądu zasady słuszności, wskazane w art. 102 k.p.c. - przyjęcie koncepcji zaprezentowanej przez powoda prowadziłyby do swoistego wzbogacenia się strony w zakresie kosztów procesu (kosztów zastępstwa procesowego), co byłoby sprzeczne nie tylko z celami nowelizacji k.p.c., ale przede wszystkim z zasadami współżycia społecznego.

7. Zgodnie z powyższym, Sąd uważa za niezasadne dochodzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego poniesionych w EPU wraz z kosztami zastępstwa procesowego poniesionych w innym postępowaniu na zasadzie ich kumulacji, z uwagi na to, iż działanie takie byłoby działaniem wbrew zasadzie celowości. W ocenie Sądu, jedynym kosztem, który należy uwzględnić i zaliczyć na poczet kosztów sądowych w postępowaniu innym niż EPU, jest koszt opłaty sądowej od pozwu. Natomiast koszt zastępstwa procesowego dochodzony przez stronę powodową, a poniesiony w EPU, nie jest kosztem niezbędnym, o którym mówi przepis art. 98 § 1 k.p.c. Zdaniem Sądu, w niniejszej sprawie kosztem niezbędnym do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, jest jedynie koszt zastępstwa procesowego poniesiony w postępowaniu zwykłym, wynoszący 3.600,00 zł zgodnie z § 2 pkt 5 Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłaty za czynności radców prawnych.

8. Należy również zauważyć, że § 3 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie stanowi o stawkach minimalnych w sprawach rozpoznawanych w postępowaniu upominawczym, elektronicznym postępowaniu upominawczym, postępowaniu nakazowym oraz europejskim postępowaniu nakazowym. § 3 ust. 2 Rozporządzenia stanowi natomiast, iż w przypadku skutecznego wniesienia sprzeciwu lub zarzutów opłatę ustala się na zasadach ogólnych. Przyjęcie koncepcji forsowanej przez stronę powodową prowadziłyby do niespójności systemowej oraz nieuzasadnionego zróżnicowania traktowania strony pozwanej, w zależności od tego, czy powód wniesie pozew o wydanie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym czy też pozew w postępowaniu upominawczym. Obydwie sytuacje nie różnią się zasadniczo nakładem pracy powoda z tym zastrzeżeniem, że w przypadku pozwu w EPU, po umorzeniu postępowania, powód zmuszony jest do ponownego złożenia pozwu (tej samej treści), w terminie 3 miesięcy od dnia wydania postanowienia w przedmiocie umorzenia postępowania. Nie ma zatem podstaw, aby w pierwszej z nich obciążać pozwanego dwukrotnie kosztami zastępstwa procesowego (w stawce określonej w § 3 Rozporządzenia, a następnie w stawce określonej w § 2 Rozporządzenia).

9. Z uwagi na powyższe, Sąd przyznał koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł zgodnie z § 2 pkt 5 Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłaty za czynności radców prawnych.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

1. (...)

2. (...)

ASR Agnieszka Piłała

W., 18 marca 2024 r.